АЛГОРИТМИ СІМЕЙСТВА FOREL (ФОРМАЛЬНИЙ ЕЛЕМЕНТ)

Дано: Множина об'єктів
$$I = \{i_1, i_2, ..., i_n\}$$
 $i_j = \{x_1, x_2, ..., x_m\}$ m ознак $x_h \in R$

Ідея. В один кластер мають потрапити об'єкти, "близькі" до деякого "центрального" об'єкту.

$$ho_k = \sum_j
ho(c_k, i_j)$$
 - сума внутрішньокластерних відстаней для k -го кластеру, $j=1,...,n_k$ $F = \sum_k
ho_k$ - критерій розбиття на кластери (мінімізувати)

Будуються кластери сферичної форми.

Кількість кластерів залежить від радіуса сфер.

- 1) Задаємо R_0 мінімальний радіус, який охоплює всі n об'єктів.
- 2) Зменшуємо радіус сфер: $0.9R_0$. Центр випадковим чином.

Шукаємо точки, відстань до яких є меншою за заданий радіус, і розраховується центр мас цих "внутрішніх" точок.

Центр сфери переноситься в центр мас і знову розраховуються внутрішні точки, поки центр не стабілізується.

Сфера "зупиняється" в області локального максимуму щільності точок у просторі ознак.

- Ініціалізуємо множ. некластеризованих точок U:=I, задаємо R
- Поки у вибірці є некластеризовані точки, тобто $U \neq \emptyset$:
- випадковим чином вибрати $i_0 \in U$
- повторювати:
- утворити кластер сферу з центром $i_{ heta}$ і радіусом R

$$C_0 := \{i_k \in I \mid d(i_k, i_0) \le R\}$$

помістити центр сфери в центр мас кластера

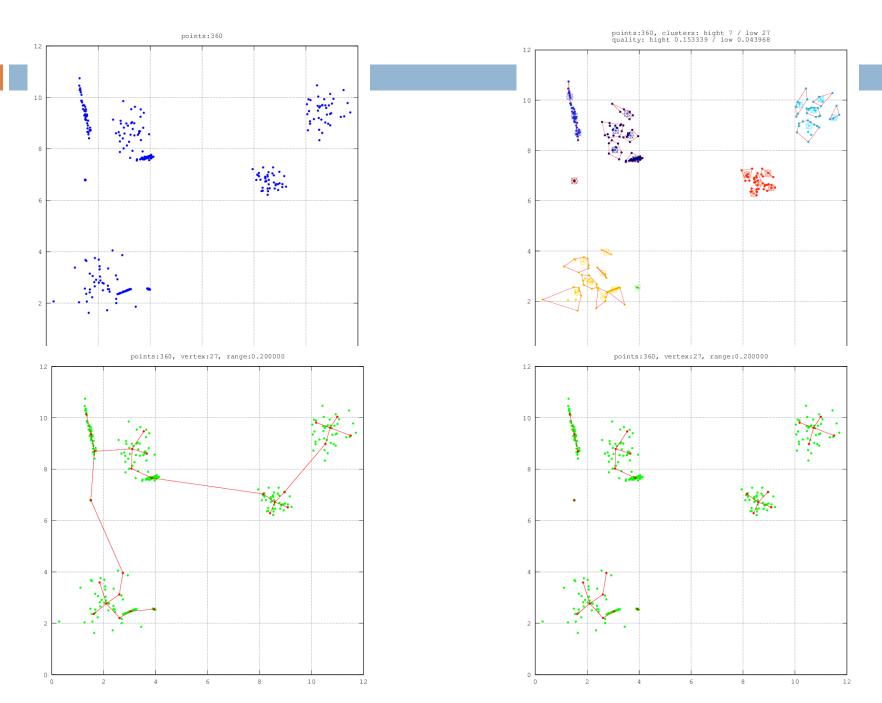
$$i_0 := \frac{1}{|C_0|} \sum_{i_k \in C_0} i_k$$

- поки центр i_{θ} не стабілізується
- відмітити всі точки C_{θ} як кластеризовані: $U:=U\setminus C_{\theta}$

- Ініціалізуємо множину некластеризованих точок $U\!\!:=\!\!I$.
- Поки у вибірці є некластеризовані точки:

```
- ...
- повторювати:
- ...
- поки ...
- відмітити всі точки C_0 як кластеризовані: U:=U\setminus C_0
```

- Застосувати алгоритм мінімального покриваючого дерева до множини центрів всіх знайдених кластерів.
- Кожний об'єкт $i_k \in I$ приписати кластеру з найближчим центром.

Алгоритм FOREL (ФОРмальний ЕЛемент): переваги

- □ <u>підвищуться ефективність алгоритму МПД</u> центрів кластерів (сфер) набагато менше ніж початкових об'єктів;
- ightharpoonup можливість описувати кластери довільної геометричної форми варіюючи R, отримуємо кластеризації різного ступеня детальності. Якщо кластери близькі за формою до шарів, то R беруть великим. Для описання кластерів більш складної структури необхідно зменшувати R.

Алгоритм FOREL (ФОРмальний ЕЛемент): недоліки

lacktriangle чутливість до вибору початк. наближення i_0 кожного кластеру

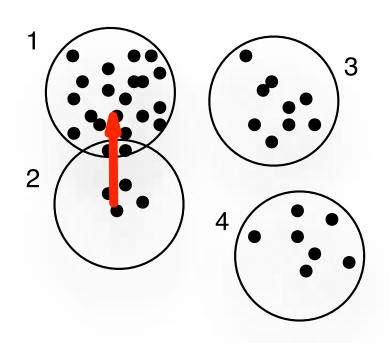
Для уникнення генерують декілька (напр., 10 - 20) кластеризацій. Вибирається кластеризація, яка доставляє найкраще значення заданому функціоналу якості (напр. $F = \sum_k \sum_i \rho(c_k, i_j)$).

- Отримати розбиття із заданою кількістю кластерів k.
- Радіус сфери на кожній ітерації зменшується, напр. вдвічі.
- Функціонал якості кластеризації:

$$F = f(g_i) \sum_{k=1}^{g} \rho_k \qquad f(g_i) = \begin{cases} 1, & \text{if } g_i = g \\ \infty, & \text{if } g_i \neq g \end{cases}$$

Найкращому варіанту кластеризації відповідає мінімальне значення F.

Використовується коли дані наряду з декількома локальними згустками точок мають ще одиночні точки або невеликі їх скупчення, які випадково розкидані у просторі між згустками.

1, 3, 4 - "стійкі" кластери

2 – випадковий, "нестійкий"

Причини появи випадкових кластерів:

- помилки в даних,
- невдалий вибір радіусу сфер.

Вхід: Множина об'єктів
$$I = \{i_1, i_2, ..., i_n\}$$
 $S = \text{FOREL}(R, I)$ R — заданий радіус

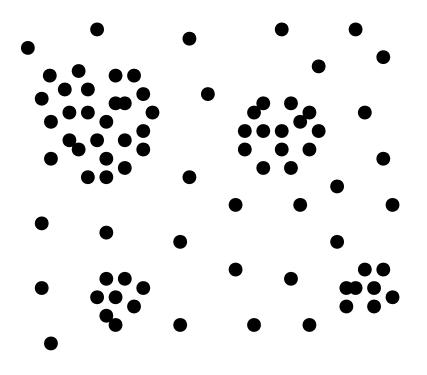
FOREL-3: - Використовується той самий радіус сфер R

- Початкові точки центри кластерів, отримані в S
- Формування нового кластеру робиться за участю всіх n точок (3 базового алгоритму FOREL вилучаємо етап $U:=U\setminus C_0$)
- Функціонал якості кластеризації:

$$F = \sum_{k=1}^{g} n_k f(k) \qquad f(k) = \begin{cases} 1, & \text{if } k-\text{th cluster is stable} \\ 0, & \text{if } k-\text{th cluster is unstable} \end{cases}$$

Результат: Множина стійких кластерів

Використовується коли є згустки різного розміру на рівномірному фоні.

Етапи алгоритму:

- Шукаються потенційні центри майбутніх кластерів,
- Перевіряється, чи є ці центри центрами стійких кластерів.

Етап 1:

Поки множина некластеризованих точок не є порожньою:

- 1.1. Базовий FOREL з достатньо великим радіусом R n_i кількість внутрішніх точок отриманого кластеру
- 1.2. Якщо *n_i≥d* :
- центр кластеру заноситься в список претендентів на центр "стійкого" кластеру

Інакше: - список претендентів не змінюється

1.3. Внутрішні точки кластеру виключаються з подальшого розгляду.

- **Етап 2:** Розглядається вся множина з n об'єктів
- 2.1. Список претендентів впорядковується за спаданням n_{i}
- 2.2. Поки не кінець списку претендентів:
 - в центр кластеру-претендента поміщається сфера радіуса R
 - $n_j' \coloneqq n_j$ кількість внутрішніх точок кластеру, $R_j^{\min} \coloneqq R$
 - Поки швидкість зменшення n_i' є малою:
 - значення R_{j}^{\min} зменшується
 - розраховується n'_{j} кількість внутрішніх точок кластеру,
- 2.3. Вибирається g кластерів з найбільшими значеннями n_j' , де g задана загальна кількість кластерів.

Це рівнозначно максимізації
$$F = \sum_{j=1}^g n_j'$$

Вибір кількості кластерів g

- Якщо кластери слугують для подальшого машинного використання, то можна вибирати великі значення g
- Якщо кластери в подальшому будуть використовуватися людиною, то $g=7\pm2$ (число Міллера)

Для алгоритмів сімейства FOREL

